ΑΓΙΟΝΙΚΟΔΗΜΙΚΑ ΤΡΙΩΔΙΚΑ -10

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ Πρός Ἑβραίους Θ΄ 11-14

Ἀδελφοί μου, ὁ Χριστός παραγενόμενος Ἀρχιερέας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν μέ τή μείζονα καί τελειότερη σκηνή ὄχι χειροποίητη καί ἀπό αὐτή τήν κτίση καί ἀπό αἷμα τράγων καί μόσχων ἀλλά μέ τό ἴδιο Του τό αἷμα μία φορά εἰσῆλθε στά Ἅγια καί βρῆκε αἰώνια λύτρωση γιατί ἡ ΠΔ καί λατρεία καί ἱεροσύνη δέν εἰσήγαγε τούς ἀνθρώπους στόν οὐρανό ἐνῶ ὁ Χριστός παραγενόμενος μία φορά εἰσῆλθε μέσα στά Ἅγια ἀφοῦ ἐκεῖ ἀποδίδεται ἡ μετοχή τοῦ παραγενόμενος. Ἀλλά δέν εἶπε γενόμενος Ἀρχιερέας παρά παραγενόμενος δηλαδή γι' αὐτό τό σκοπό ἦρθε στόν Κόσμο ὁ Χριστός γιά νά γίνει Ἀρχιερέας καί δέ ἦρθε πρίν καί ἔπειτα συνέβη καί ἔγινε Ἀρχιερέας παρά ὁ σκοπός καί τό τέλος του νά παραγένει δηλαδή νά ἔρθει Αὐτός στή γῆ ἦταν ἡ Ἀρχιεροσύνη δηλαδή νά θυσιάσει τό σῶμα Του στό σταυρό γιά τίς ἁμαρτίες μας ὅπως καί μέ τό Δαυίδ τό προεῖπε καί ὁ Ἀπόστολος τό μαρτυρεῖ ὅταν λέει γι' αὐτό εἰσερχόμενος στόν κόσμο λέει θυσία καί προσφορά δέ θέλησες Σῶμα τέλεια καί καταρτισμένη θυσία διάλεξες γιατί ὁ Χριστός εἰσερχόμενος στόν κόσμο μίσησε καί ἀπέβαλε ὅλα αὐτά τά σχετικά ἀπό τόν παλαιό νόμο διατεταγμένα. Ἄλλο θυσία καί ἄλλο προσφορά γιατί προσφορά ἦταν ἀναίμακτα ὅπως ἄρτοι ψημένοι καί σπονδές οἴνου καί κοτύλες ἐλαίου καί σεμίδαλις μέ λάδι καί τό λιβάνι καί τά πρωτογεννήματα τῶν καρπῶν. Καί οἱ θυσίες τότε τριῶ εἰδῶν ἦταν ὁλόκαυτες καί σωτήριες καί γιά ἁμαρτίες καί ἦταν ἄλλα δῶρα καί ἄλλα σωτήριες θυσίες ὡς προσφορά φιλόθεης γνώμης ἤ ἐλευθερίας καί ἀπολύτρωσης ἀπό ἀσθένεια ἤ ἄλλο κακό. Ἀλλά καί γιά ἁμαρτίες προσφέρονταν καί γιά πλημμέλειες καί ἄγνοιες θυσίες. Ἡ ἁμαρτία δηλώνει παράβαση ἑκούσια νόμου ἐνῶ ἡ πλημμέλεια κατά περί-σταση παρανομία παρά γνώμη καί θέληση ὅπως ὅταν κανείς τότε ἄγγιζε λεπρό ἤ νεκρό ἐνῶ ἡ ἄγνοια φανερή ἔχει τήν ἑρμηνεία γιατί ὅλοι δέν ξέρουν ὅλους τους νόμους. Καί ἀπό τίς θυσίες ἄλλες κατακαίγονταν ὁλότε- λα καί ἄλλες τμηματικά καί μερικῶς μόνο καί οἱ ὁλοκαυτώσεις ἦταν ἀρσενικά ζῶα καί προσφέρονταν ἄλλες θυσίες γιά ἁμαρτίες θηλυκά ζῶα γιά ἀσθένειες ἡγεμονικοῦ ἀλλά καί ἔριφοι καί τράγοι γιατί τούς ἁμαρτωλούς παρομοίασε μέ τέτοια ζῶα ὁ Κύριος. Γιά ἁμαρτία χωρίς λιβάνι καί ἔλαιο γιατί οἱ ἁμαρτωλοί δέν ἔχουν φῶς καί ἔλαιο ἑπομένως νά τρέφει τό λυχνάρι νά τούς φωτίζει οὔτε καί τό ἱλαρό ἀφοῦ πρέπει νά στενάζουν καί οὔτε καί εὐωδία ἀφοῦ δέν ἀφήνουν τή βρῶμα τῆς ἁμαρτίας. Ἄλλες ἱλασμοῦ ἦταν γιά πολύ μικρά ἁμαρτήματα καί ἄλλες εὐχῶν ἀπό ὅσους ἔτα- ζαν στό Θεό καί καθαρισμοῦ ἀπό λεπρούς καί τίς λεχῶνες καί ἄλλα. Καί δέν εἶπε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Ἀρχιερέας τῶν θυσιαζομένων ζώων ἀλλά τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐπειδή ὁ λόγος δέ μπορεῖ νά παραστήσει ἀκριβῶς ὅλα τά χαρίσματα πού μᾶς χάρισε ὁ Χριστός γιά τοῦτο ὁ Ἀπόστολος ἁπλά καί ἀδιόριστα τά ὀνόμασε ἀγαθά καί τά εἶπε καί μέλλοντα σέ σχέση καί σύγκριση μέ τόν καιρό τοῦ παλαιοῦ νόμου γιατί ὅπως τόν καιρό τοῦ νόμου τά ὀνόμασε ἐνεστηκότα δηλαδή παρόντα ἔτσι καί τόν καιρό τοῦ Χριστοῦ ὀνομάζει ἐδῶ μέλλοντα συγριτικά μέ κεῖνο ἤ καί μέλλοντα τά ὀνόμασε γιατί στό μέλλοντα αἰώνα θά φανερωθοῦν σέ μᾶς τά ἀγαθά

τοῦ Χριστοῦ καί τά χαρίσματα. Τή σάρκα Του ὀνομάζει ἐδῶ ὁ Παῦλος Σκηνή ἡ ὁποία εἶναι μεγαλύτερη ἀπό τήν παλιά ἐκείνη καί χειροποίητη Σκηνή ἐπειδή ὁ Θεός Λόγος καί ὅλη ἡ ἐνέργεια τοῦ Πνεύματος κατοικεῖ σ' αὐτήν ἀφοῦ κατά τόν θεολογικότατο Ἰωάννη οὐκ ἐκ μέτρου δέδωκεν ὁ Θεός τό Πνεῦμα σ' αὐτήν δηλαδή καί εἶναι τελειότερη ἐπειδή πέτυχε καί τελειότερα καί ὑψηλότερα πράγματα καί κατόρθωσε αὐτή ἡ Σκηνή τοῦ Χριστοῦ ὁ τύπος. Τί ἦταν τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ; Ἀποκρινόμαστε ὅτι ὁ Ἀπόστολος τό λέει ὅτι δέν ἦταν ἀπό αὐτή τήν κτίση ἀλλά καί ὁ οὐρανός ἀπό αὐτή τήν κτίση εἶναι καί ὄχι ἔξω ἀπό αὐτή. Ποιό ἄραγε εἶναι τό νόημα τοῦ Ἀποστόλου; Ὅτι τήν παλιά ἐκείνη σκηνή ἔφτιαξαν χέρια ἀριχτέκτονα καί τῶν τεχνιτῶν του ἐνῶ τή Σκηνή δηλαδή τό Σῶμα του Θεοῦ Λόγου συνέστησε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο καί γιά τοῦτο εἶπε ὅτι Αὐτό δέν εἶναι ἀπό αὐτήν τήν κτίση δηλαδή ἀπό τά κτίσματα αὐτά παρά ἦταν θεῖο καί πνευματικό ἀφοῦ κανένα ἀπό τά κτίσματα δέν ἔχει κάτοικο μέσα του καθ' ὑπόσταση τό Θεό Λόγο ἐνῶ τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἦταν καθ' ὑπόσταση ἑνωμένο μέ τό Θεό Λόγο. Ὄχι αὐτῆς τῆς κτίσεως δηλαδή ὄχι κατά νόμο φύσεως τῆς πολιτευομένης στήν κτίση.

Τό Σῶμα λοιπόν τοῦ Κυρίου ὡς πρός τήν ὕλη ἦταν σάν κι ἐμᾶς δηλαδή ὁμοούσιο καί τῆς ἴδιας φύσεως μέ τό δικό μας ἐπειδή συνεπάγη ἀπό τά πανάχραντα αἵματα τῆς Ἁγίας Παρθένου ἀλλά ὡς πρός τόν τρόπο τῆς σύστασης ἦταν πάνω ἀπό μᾶς ἀφοῦ ἦταν ἑνωμένο μέ τό Θεό Λόγο καθ' ὑπόσταση καί ἐνῶ ἡ ὕλη τῆς παλιᾶς σκηνῆς ἦταν ξύλο καί δέρματα καί χρυσάφι καί ἀσήμι καί χαλκός καί κάποια ὑφάσματα γιά τοῦτο καί ὁ Ἀπόστολος σ' αὐτά ἀποβλέποντας εἶπε ὅτι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ δέν ἦταν ἀπό τήν ἴδια κτίση καί ὕλη τήν ὁποία χρειάστηκε ἡ παλιά Σκηνή ἀφοῦ ὅλος ὁ λόγος τοῦ Παύλου ἐδῶ ἐκφέρεται συγκριτικά καί δείχνει ὑπεροχή πού ἔχει τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἀπό τήν παλιά σκηνή καί ὀνομάζει τό Σῶμα τοῦ Κυρίου Σκηνή γιατί σκήνωσε σ' αὐτό ὁ Μονογενής Υἱός τοῦ Θεοῦ ἀλλά τό ὀνομάζει καί καταπέτασμα ἐπειδή ἀπέκρυπτε μέσα Του τή Θεότητα καί ὁμοίως μέ τά ἴδια ὀνόματα καλεῖ καί τόν οὐρανό καί Σκηνή Τόν ὀνομάζει ἀφοῦ ἐκεῖ κατοικεῖ ὁ ἀληθινός Ἀρχιερέας Χριστός καί καταπέτασμα ἀφοῦ μέσω τοῦ οὐρανοῦ ἀποκλείονται τά οὐράνια Ἅγια καί δέ φαίνονται στή γῆ. Πῶς εἶναι ὅλα διαφορετικά τῆς παλιᾶς ἱεροσύνης μέ τήν Ἱεροσύνη τοῦ Χριστοῦ; Πῶς τόσο μεγάλη εἶναι ἡ ὑπεροχή τοῦ Χριστοῦ ἀπό τούς παλιούς Ἀρχιερεῖς; Ὅση ἡ ὑπεροχή τοῦ θείου Αἵματος ἀπό τό αἷμα τῶν ζώων μέ τό ὁποῖο ὁ νομικός ἀρχιερέας εἰσόδευε στά Ἅγια τῶν Ἁγίων ἐνῶ ὁ Χριστός ὁ παραγενόμενος δηλαδή Ἀρχιερέας εἰσῆλθε λέει μία φορά στά Ἅγια δηλαδή στόν οὐρανό ἐπειδή ἐδῶ ἀποδίδεται ἡ μετοχή τοῦ παραγενόμενος. Ὁ Χριστός λοιπόν λέει δέ βρῆκε προσωρινό καθαρισμό τῶν σωμάτων ὅπως οἱ παλιοί ἐκεῖνοι ἀρχιερεῖς παρά βρῆκε αἰώνια ἐλευθερία ψυχικῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων. Καί ὁ Χριστός μία φορά εἰσῆλθε στόν οὐρανό καί μία μόνο εἴσοδος προξένησε σέ μᾶς εὐεργεσία παντοτινή. Κοίταξε ἀναγνώστη πῶς εἶπε ὁ Παῦλος τό εὑρόμενος γιά νά δείξει ὅτι ἔγινε ἔξω ἀπό κάθε ἐλπίδα μας αὐτό ἐπειδή ἄπορο ἦταν ἀληθινά ἡ ἐλευθερία μας κι ὅμως ὁ Χριστός μόνος βρῆκε αὐτό τό ἄπορο καί τό κατόρθωσε! Ἐάν λοιπόν αἷμα τράγων καί ταύρων καί δαμάλεως στάχτη ραντιζόμενη ἁγιάζει σωματικά πόσο μᾶλλον τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ Ὁ ὁποῖος μέ τό αἰώνιο Πνεῦμα πρόσφερε ἄμωμο τόν ἑαυτό Του

στό Θεό θά καθαρίσει τή συνείδηση ἀπό νεκρά ἔργα ὥστε νά λατρεύουμε Θεό ζῶντα ἐπειδή ἴσως θά φαινόταν ἀπίθανο στούς πολλούς ὅτι ὁ Χριστός μέ μία μόνη θυσία τοῦ σώματός Του καί μέ ἕνα μόνον αἷμα Του προξένησε σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους αἰώνια ἐλευθερία τῶν ἁμαρτιῶν τῆς ψυχῆς γι' αὐτό τό ἀποδεκνύει ἐδῶ ὁ Ἀπόστολος καί δείχνει ὅτι αὐτό εἶναι πιθανό ἀπό τή γνώμη καί τό φρόνημα πού εἶχαν οἱ Ἰουδαῖοι γιατί τούς λέει ὅτι ἄν ἐσεῖς πού ζεῖτε κάτω ἀπό τό νόμο πιστεύετε ὅτι καθαρίζεστε ραντιζόμενοι μέ τό αἷμα τῆς δαμάλεως καί μέ τή στάχτη της τή βρεγμένη μέ νερό τήν ὁποία φύλαγαν γιά νά καθαρίζουν τούς κοινωνημένους δηλαδή ὅσους μολύνονταν σωματικά πῶς λοιπόν τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ δέ θά καθαρίσει τίς ψυχές ἀπό τό μολυσμό τῶν ἁμαρτιῶν; Δάμαλις ἔπρεπε νά εἶναι κόκκινη ἄμωμη καί ἄζυγη νά σφάζεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς νά κατακαίγεται μαζί μέ τό δέρμα καί ἡ στάχτη της νά συγκεντρώνεται καί νά τίθεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς σέ καθαρό τόπο καί νά φυλάσσεται γιά νά καθαρίζεται ὅποιος ἀκάθαρτος ἀγγίξει νεκρό ἤ τάφο καί τά ἑξῆς ραντιζόμενη μέ νερό ὡς τύπος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Σωτηρίου πάθους Του ἀφοῦ τό κόκκινο φανερώνει τή γῆ καί τό γήινο Σῶμα τοῦ Κυρίου καί Ἀδάμ ὀνομάζεται γιά τήν κόκκινη γῆ καί ἄμωμος εἶναι ὁ Χριστός καί ἀναμάρτητος καί χωρίς ζυγό γιά τήν ἐλευθερία τοῦ Χριστοῦ καί ἔξω ἀπό τήν παρεμβολή καί τήν πύλη τῆς Ἱερουσαλήμ ἔγινε τό Σωτήριο πάθος. Καί βέβαια ὅλες οἱ θυσίες τῆς ΠΔ μέ τό αἷμα τῶν ζώων ἦταν τύπος καί εἰκόνα τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ τόσο τῆς αἰσθητής καί μέ αἷμα πάνω στό σταυρό μία φορά γενόμενης ὅσο καί τῆς μυστη- ριώδους καί πνευματικῆς καί ἀναίμακτης τῶν μυστηρίων δηλαδή τῆς θείας Εὐχαριστίας τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου ἀφοῦ οἱ θυσίες τῶν ζώων καί τά αἵματά τους τύπο εἶχαν τῆς θυσίας μέ αἷμα πάνω στό σταυρό τοῦ Χριστοῦ ἐνῶ οἱ ἄρτοι καί οἱ σπονδές τοῦ οἴνου πού πρόσφεραν τύπο εἶχαν τοῦ μυστικοῦ ἄρτου καί οἴνου καί γι' αὐτό καί κεῖνες οἱ θυσίες τῆς ΠΔ οὐ παντελῶς ἀνιέρους ἀφῆκεν ὁ Θεός οὐδέ ἀσυντελεῖς οὐδέ τοῦ αἵματος μόνον ἀλλά τό μέγα καί ἄθυτο ἱερεῖο καί στήν πρώτη φύση μέ τίς νομικές θυσίες ἔχει ἀνακατευτεῖ. Οἱ θυσίες ἦταν ἀρεστές στό Θεό κατά συγχώρηση γενόμενες καί τύπος τῆς μελλούσης οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ ὥστε καί νά μήν εἶναι δεκτές ἀπό μόνες τους ἀλλά γιά τήν εἰκόνα γίνονται εὐπρόσδεκτες ὡς εἰκόνα Χριστοῦ διά πάντων καί σκιαγραφεῖ τά μέλλοντα καί πρόβατο θυσίαζαν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἀλλά καί βοῦς εἰκόνα Κυρίου καί μόσχος καί δάμαλις καί προσφορά καί περιστερά καί τρυγών καί ὅλα εἶχαν ἀναφορά στό Σωτήρα ὥστε καί ὁ τυπούμενος Χριστός μέ θυσίες ἐκεῖνος ἦταν πού προξενοῦσε καί παρεῖχε τήν κάθαρση. Καί ὁ Χριστός Εἷς Ὢν κατά πρόσωπο καί ὑπόσταση ἀλλά καί διπλοῦς στίς φύσεις τῆς Θεότητας καί ἀνθρωπότητας ὁ ἴδιος ὡς Ἀρχιερέας πρόσφερε τόν ἑαυτό Του καί θύμα καί ἱερεῖο πρόσφερε τόν ἑαυτό Του στόν Θεό καί Πατέρα ἀλλά καί στόν ἑαυτό Του ὡς Θεό καί Ἕνας ὁ προσφέρων καί ὁ ἴδιος καί προσφερόμενος καί στόν ὁποῖο ἡ προσφορά γίνεται γιατί μηδείς ἄξιος τοῦ μεγάλου καί Θεοῦ καί θύματος καί Ἀρχιερέως.

Κοίταξε ἀναγνώστη σύνεση τοῦ μεγάλου Παύλου γιατί δέν εἶπε ὅτι καθάριζε τό αἷμα τῶν τράγων παρά ἁγίαζε ὄχι ὅτι φρονοῦσε ὁ Ἀπόστολος καί δεχόταν τό νόμο καί τά σχετικά ἀλλά γιά νά κατορθώσει ἐκεῖνο πού ἤθελε ἀφοῦ λέει ἄν τό αἷμα τοῦ τράγου

ἔδινε ἁγιασμό ὅπως πιστεύετε πόσο μᾶλλον θά πιστέψετε ὅτι δίνει ἁγιασμό τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ καί ἐπειδή ὁ Παῦλος δέν εἶπε ἁγιάζει γιά νά μεγαλύνει τά ἰουδαϊκά εἶναι φανερό ἀπό αὐτό πού πρόσθεσε δηλαδή γιά τήν καθαρότητα τοῦ σώματος. Ἅγιο ἦταν λέει κεῖνο τό αἷμα ὄχι γιά νά καθαρίζει ἄυλες ψυχές ἀλλά γιά νά καθαρίζει τό σῶμα τό ὑλικό. Δέν πρόσφερε λέει λοιπόν κανένας ἄλλος Ἀρχιερέας τό Χριστό ἀλλά Αὐτός ὁ ἴδιος πρόσφερε τόν ἑαυτό Του καί ὄχι μέ φωτιά καί ὁλοκαύτωση ὅπως συνέβαινε μέ τή δάμαλι ἀλλά μέ αἰώνιο Πνεῦμα. Γιατί; Ὥστε καί ἡ χάρη καί ἡ ἀπολύτρωση νά γίνει σέ μᾶς αἰώνια. Καί πρόσφερε καί τόν ἑαυτό Του ὁ Χριστός ἄμωμο δηλαδή ἀναμάρτητο γιατί ζητοῦσαν κι ἡ παλιά ἐκείνη δάμαλι νά εἶναι ἄμωμη ἀπό τό νόμο δηλαδή χωρίς ψεγάδι καί ἐλάττωμα σωματικό. Ἐκεῖ στίς θυσίες τοῦ νόμου εἶπε ὁ Ἀπόστολος τό ἁγιάζει προσθέτοντας καί τό γιά τήν καθαρότητα τοῦ σώματος γιατί λέγοντας ἐδῶ ὅτι τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ θά καθαρίσει τή συνείδηση ἔδειξε ἀμέσως τήν ὑπεροχή πού ἔχει τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἀπό τῶν παλιῶν θυσιῶν ἀφοῦ αὐτό καθαρίζει τόν ἐσωτερικό ἄνθρωπο καί τήν ψυχή καί τήν καρδιά ἐνῶ ἐκεῖνο δέν εἶχε τή δύναμη νά τό πετύχει παρά καθάριζε ὅποιον ἐπιανε νεκρό κατά φύση δηλαδή ἀκάθαρτο ἐνῶ τοῦτο καθαρίζει ἀπό νεκρά καί ἁμαρτωλά ἔργα τά ὁποῖα ἀληθινά μποροῦν νά μολύνουν τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου καί νά τή χωρίσουν ἀπό τό Θεό. Ὥστε ὅποιος ἀγγίζει δηλαδή μεταχειρίζεται νεκρά καί ἁμαρτωλά ἔργα αὐτός δέ λατρεύει τό Θεό τό ζωντανό καί ἀληθινό ἀλλά τά νεκρά ἐκεῖνα ἔργα πού ἀγαπᾶ καί κάνει γιατί αὐτά τά λατρεύει καί τά θεοποιεῖ ὅπως ὁ γαστρίμαργος τήν κοιλιά τοῦ ὅπως γράφεται καί ἀλλοῦ ὁ Θεός ἡ κοιλιά τους! Καί ὁ πλεονέκτης εἰδωλολατρεῖ γιατί ὁ πλεονέκτης εἶναι εἰδωλολάτρης! Νεκρά εἶναι τά ἔργα αὐτά ὄχι μόνο γιατί χωρίζουν ἀπό τήν αἰώνια ζωή ἀλλά καί γιατί εἶναι βρωμερά καί σιχαμερά καί σέ κεῖνο τόν ἴδιο τόν καιρό πού διαπράττονται ὅπως νεκροί καί βρωμεροί καί σιχαμεροί φυσικά εἶναι ἐνῶ τά ψεύτικα τέτοια ἔργα ἐπειδή πλανοῦν ὅσους τά διαπράττουν φαίνονται ἡδονικά ἀλλά ἀληθινά εἶναι πολύ πικρά!

ΠΗΓΗ: ΔΡΑΜ 2019 ΜΙΧΑΗΛ ΤΣΑΚΙΡΑΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ